

Proč Putin oddaluje zimní ofenzívu. Ticho před bouří

- CZ24 News | 26. ledna 2023

RUSKO: Připravuje se rozšíření války na Ukrajině skrze přímý konflikt mezi Ruskem a NATO v západní Ukrajině, kterou nejspíš obsadí Polsko. Je dobré vědět, jak tento vývoj k dalšímu kolu války vidí nezávislí komentátoři v Rusku.

Mám špatnou zprávu pro všechny hurá vlastence. Jen mě nespěchejte hned kamenovat, já sám z toho nemám radost. Všichni čekáme na příští měsíc naši zimní a jarní ofenzívu, s hrůzou na ni čekají i naši nepřátelé, protože nevědí, které křídlo mají bránit dřív. Bojí se ho i jejich západní kurátoři, již teď nám vyhrožují dodávkami těžké techniky, včetně hlavních bojových tanků Abrams, Leopard-2 a Challenger-2. Obavy našich odpůrců chápu. Pokud prorazíme frontu a dosáhneme i nepatrných úspěchů na ukrajinském bojišti, bude pro ně velmi problematické přesvědčit svůj plebs, vyčerpaný přemrštěnými náklady, které na něj v této zimě spadly, o potřebě další podpory kyjevského režimu, který se postavil mezi Rusko a zbytek svobodného světa. Kdy Putin vtrhne na Západ a pokud vůbec, to se neví. Ale platit ohromné ceny plynu a elektřiny musí Západ už nyní. Takže evropští váleční štváči potřebují vítězství (byť malé) kyjevského režimu už teď, jinak tuto zimu bez masových stávek a protestních akcí nepřežijí.

Ticho před bouří. Co vidíme na poli diplomatických bitev: Pat nebo tah na branku?

Jak vysvětlit neuchopitelné a nepochopitelné kroky Kremlu, který vyslal zástupce ředitele AP RF Dmitrije Kozaka do diplomatické války o Evropu? Kozak zde vedl zákulisní kuloární jednání a přesvědčuje vůdce těchto zemí prostřednictvím bývalých politiků a jimi pověřených osob k nátlaku na kyjevský režim, aby uzavřel dočasné příměří s fixací prozatímního statutu quo. To odpovídá korejskému scénáři míru mezi Severní a Jižní Koreou na 38. rovnoběžce. Je to mise velmi nevděčná, protože i já sám jsem odpůrcem takového příměří. Turecký premiér se účastní tohoto procesu a tuto myšlenku tlačí ze své strany. To mne opakovaně přesvědčuje, že je všechno v nepořádku. A zjevně existuje odpor Moskvy. Zamysleme se nad tím. Koneckonců, musíte být naprostý idiot, aby vám nedošlo, že tento oddech Kyjev a jeho loutkovodiči používají pouze k hromadění sil, po kterém bude mnohonásobně těžší porazit tento fašistický režim. Copak si to v Moskvě neuvědomujeme, nebo tomu sami nerozumíme? Nejspíš to druhé.

Pokusme se pochopit, co vede Moskvu k tomu, aby kousla do kyselého jablka. Nejjednodušší a banální vysvětlení (a to je vždy nejpravděpodobnější), je toto. Moskva nemá čas na přípravu sil pro rozhodující ofenzívu. V předchozím textu jsem již popsal, s jakými obtížemi jsme se setkali, když jsme loni 24. února zahájili vojenskou speciální operaci, která vyústila v plnohodnotné boje. Ty jsou ve vojenské vědě popisovány slovem o pěti písmenech, které zde nelze zmínit. A nyní, abychom operaci dotáhli do vítězného konce, musíme zmobilizovat, obléknout, vycvičit brance, kteří prošli částečnou mobilizací, musíme spustit válečný průmysl naplno, což je ještě obtížnější. Nyní už fabriky fungují na tři směny a 6 dní v týdnu a je třeba najet na čtyři směny v rytmu 24/7. To vše vyžaduje čas, protože vše ostatní (včetně peněz) máme. Jako vždy nám chybí čas. Jak je známo, *Rusové pomalu sedlají, ale o to rychleji pak jedou*, a existuje i jiné přísloví: *Když se žení chudák, tak je i noc krátká!*

Navíc stejný čas hraje i proti našim nepřátelům, protože mají nehumánní kyjevský režim na krku. Jen za minulý rok do něj nalili 32 miliard dolarů na udržení Zelenského, nepočítaje v to 97 miliard, které

byly vynaloženy na ukrajinskou armádu. A to jsou oficiální cifry. Šojgu na posledním rozšířeném kolegiu obrany RF dne 21. prosince uvedl, že kyjevský režim běží závod o čas. Každý den války a další existence tohoto režimu představuje neúnosnou zátěž pro jejich pokladnu.

Nyní je jasné, proč Moskva nedávno přišla s vyhlášením jednostranného 36hodinového vánočního příměří. Erdoganův mluvčí Ibrahim Kalyn navrhl, aby bylo trvalé. Putin normálně hraje o čas. Čím více ho vyhraje, tím méně času dostane dědeček Joe Biden k realizaci jeho plánů. Doba jeho pobytu v Bílém domě vyprší 5. listopadu 2024. Dne 25. ledna 2025 přesně ve 12 hodin v poledne severoamerického východního času, v době inaugurace 47. prezidenta USA, se kočár 46. prezidenta promění v pohádkovou dýni. Dědeček Joe proto prostřednictvím bývalé ministryně zahraničí USA Condoleezy Riceové a bývalého šéfa Pentagonu Roberta Gatese prosazuje myšlenku, aby jeho evropští satelité poskytli hlavní bojové tanky Zelenského režimu pro poslední a rozhodující tažení na východ. Tuto myšlenku bývalý šéf ministerstva zahraničí a Pentagonu vyjádřil ve společném článku publikovaném v elektronické verzi deníku The Washington Post dne 8. ledna. Putin má jiný úkol, protože vítězství bude naše, tak jako tak. Úkolem Kremlu je minimalizovat možné ztráty na obou stranách. Zelenskému stejně dojde dech a my částečně obnovíme zničené území bývalého SSSR.

Nyní je také jasné, proč generál Krutikin už měsíc po sobě kope "Wagnerovy linie", zakopává protitankové "dračí zuby" a staví další opevnění po celé linii bojového kontaktu desítky kilometrů hluboko do ruského území. Moskva jednoznačně dává Kyjevu najevo, že je připravena přejít na strategickou obranu, což však nebrání jestřábům v přípravě na ofenzivu na základě principu: *Chcete mír, připravujte válku.*

To je mazaný Putinův plán, tedy v mé konspirační teorii dalšího vývoje. Ale pokud uvidíte americké nebo německé tanky na Ukrajině, pak se tento plán zhroutil a čeká nás frontální vývoj s čelním střetem vojenských sil. Pak by dědeček Joe vyhrál a prodal by svých evropských pět švestek k další eskalaci konfliktu na Ukrajině. Pokud by se však neobjevila zásilka těžkých tanků na bojišti, pak se Kozakova mise vydařila a jeho tažení po Evropě by bylo úspěšné. Jak ale takový vývoj příběhu vysvětlit vlastenecky naladěnému ruskému obyvatelstvu, aby v tom uviděli nárůst HDP a gesto "dobré vůle", to opravdu nevím. Zastánci dědečka Joea v Rusku okamžitě začnou houpat lodí a budou obviňovat Kreml ze slabosti a další zrady. Biden z toho tak jako tak může něco vytěžit, protože může vyvolat vnitřní destabilizaci v Ruské federaci. S ní si ale Putin v každém případě poradí a v žádném případě nestojí za ty životy, které by ztratil na Ukrajině. Pokud se tam podaří ukončit konflikt s malými oběťmi a pokud dvouletá speciální operace korunuje pád režimu Zelenského s následným přeformátováním Ukrajiny, pak to nebude marné.

Ukrajina se stala ideálním polygonem pro testování nových zbraní a likvidaci starých

Chápu, že předchozí část textu byla velkým zklamáním pro všechny, kteří již snědli celý popcorn v očekávání naší generální ofenzívy a v očekávání další bitvy u Kurska. Ta měla podle jejich názoru zlomit hřbet fašistické ukrajinské bestie, po níž by byl osud Zelenského režimu zpečetěn. Je jasné, že se to neobešlo bez povětrnostního faktoru. Byla příliš teplá zima, tanky zapadly do bažin na obou stranách konfliktu. A hurá vlastenci byli ochotni počkat na sibiřské mrazy, nikoli na zrušení ofenzívy. To platí pro patrioty na obou stranách fronty.

Ale všechno, co se nyní děje, je spíše k lepšímu. Proto navrhuji podívat se na vzniklou situaci z jiné strany. Naši ukrajinští nikoliv bratři se na svět dívali z ptačího pohledu svého zaoceánského vazala, který s námi válčí pokročilými nepřátelskými zbraněmi na nepřátelských mapách nakreslených podle cílů nepřátelských satelitů. Proto arogantně prohlašovali, že s námi vedou válku 6. generace. A když my s nimi stále válčíme lukem a šípy, tak vedeme válku 4. generace, tedy období Druhé světové války. Ale nespěchal bych je obviňovat z přehnané arogance. Na konci této války, ať už skončí

jakkoli, se z ní bude učit více než jedna generace profesionálních vojáků, počínaje budoucími poručíky a konče současnými plukovníky a generály. A nějak jsem za 10 měsíců neslyšel nic o úspěších naší slavné Tamanské divize a vůbec nevím, zda byla zapojena do konfliktu. A o "úspěších" slavné Kantemirské divize je slyšet podobně, ale nechci o nich mluvit, protože prostě nejsou.

Ano, naši výsadkáři (včetně 45. brigády speciálních sil), jednotky SSO, speciální jednotky GRU, stejně jako mariňáci (tichomořští a černomořští), projevovali základy hrdinství, ale ti všichni byli zadupáni do země "geniálním" vedením. Ale je nutno pochválit zcela bezkonkurenční výsadkovou operaci na kyjevském letišti Hostomel. Operace byla samozřejmě skvělá, ale jaký je její výsledek? Mám obecně dojem, že všechny naše pokroky na frontě jsou spojeny buď s RVC "Wagner", nebo se sbory lidové milice LDNR, které jsou zakaleny v bojích na Donbase v letech 2014-22, nebo s dobrovolnickými jednotkami typu Bars. Viz jednotky Bars-16 "Kuban", Bars-15 "Jermak" později začleněných do brigády "Don", Bars-20 "Grom" tvořené svazem dobrovolníků Donbasu. Ti hrdinně, až do poslední chvíle drželi červenou linii na Chersonském směru a dalších částech fronty, kde nebyla klasická armáda. Opravte mne, pokud se mýlím.

A co mrtví vojáci, mají být na co hrdí? O potopené naší Černomořské vlajkové lodi a o jejich "úspěších" v Chersonském a Charkovském směru nebudu nic říkat, sami o nich víte. Ale o útocích na naše letiště s dálkovým strategickým letectvem a na základnu Černomořské flotily určitě nevíte dost. O útocích jste samozřejmě slyšeli, ale podrobnosti vám nejsou známy. Například, že při útoku na základnu Černomořské flotily použili hned dva druhy dronů, námořní a letecké, slyšeli jste to? A letecký dron vedl mořského průzkumníka, který používal satelitní navigaci. Toto je nový fakt ve vojenství, který se dosud nikde nepoužil. Je to určitě 6. úroveň vedení síťové války, o to se zatím můžeme jen snažit. Na vojenském pokroku ne-bratrů to ovšem není vidět. Jejich západní načasníci testují na ukrajinské frontě novinky svého vojenského průmyslu a zároveň odhalují naši protivzdušnou obranu a systémy radiového rušení.

Mimochodem, jak pod Saratovem (vojenské letiště VKS RF Engels-2), tak pod Rjazaní (vojenské letiště VKS RF Džagilevo) náš systém protivzdušné obrany nesplnil svůj úkol. Tři stupně protivzdušné obrany minuly 15 metrů dlouhý reaktivní trup a rozpětí křídel 4 metry a on to ani nezaregistroval! K útokům na naše letiště Ukrajinci použili dálkové strategické drony Tu-141 ještě sovětské výroby, které jim byly dodány po rozpadu Unie v počtu 152 kusů. Pamatuji si, když na jaře 2022 spadl první takový zázrak kousek pod Jasinovatou. Všichni tam spěchali, aby se podívali, co to k nim doletělo. A smáli se ukropům, čím válčí, že asi brzy dostanou na luk a šípy. Už nás smích přešel. Zatímco jsme se smáli, jejich západní kurátoři tento výrobek předělali a vyhodili všechno, co nebylo třeba. A podívejme, tento upravený dron už napadl letiště dálkového strategického letectva umístěné 600-800 km od hranic bývalé ukrajinské SSSR. Levně a kvalitně! Mimochodem, mají dalších 140 kusů těchto upravených dronů. Tak se připravte! Když dojdou tyto předělovky, tak přejdou na dron TU-143, což je průzkumná obdoba TU-141 s názvem "Let". Je o něco menší, ale je také vybaven tryskovým motorem.

Podobný příběh byl i s podmořskými drony. V létě dva z nich vylovili v oblasti Sevastopolu, přesněji řečeno, jeden vylovili a druhý zlikvidovali. Také jste se dívali, přemýšleli, co to znamenalo? Objevily se verze, že ukropové testují systém ochrany u základny Černomořské flotily s pomocí takových kuriózních přístrojů. Systém funguje (někteří ostražití námořníci byli dokonce odměněni), ale naši nebratři výrazně pokročili. Nyní testují spojení útočných leteckých a námořních dronů na cíle dané skrze GPS, které označuje satelitní navigační systém NATO.

Zatímco bojujeme s nebratry, zlepšujeme nevyužívaný vojenský potenciál Západu. Západní kurátoři v ukrajinské válce likvidují staré zbraně, dávají práci svému vojensko-průmyslovému komplexu. Ten už má sešit plný objednávek až do roku 2030. Na Ukrajině se testují nové zbraně a připravuje se konfrontace ve formátu skutečné, nikoli proxy války, která zatím probíhá na Ukrajině. Proto varianta

s Kozakovým diplomatickým tažením po Evropě ještě není nejhorší, ale pochybuji, že se povede.

AUTOR: mistr Z

[ZDROJ](#)

Překlad: E-republika